

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi C.B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie w sprawie o sygn.

I ACz 146/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 27 listopada 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 28 maja 2024 r. C. B. (zwana dalej: Skarżąca) wniosła o:

1. Uwzględnienie skargi przez stwierdzenie, że nastąpiła przewlekłość
w rozpoznaniu pozwu z dnia 30 czerwca 2022 r. poprzez nie nadania
mu biegu;
2. Zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w
Szczecinie "od 2 000 zł do ... za szachrajstwa w ukrywaniu Pozwu z dnia
30.06.2022 r. (...)" ;
3. Zobowiązanie Sądu Apelacyjnego do włączenia się do rozpoznania pozwu;
4. Zwolnienie Skarżącej w całości od kosztów postępowania wywołanego skargą.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023 poz. 1725), zwanej dalej: „u.s.p.p.” strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W ślad za art. 6 ust. 1 u.s.p.p. określono, że skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto, że powinna zawierać również przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie – art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. Element ten, inaczej niż np. żądanie wydania sądowi rozpoznającemu sprawę zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności, o którym mowa w art. 6 ust. 3 u.s.p.p., stanowi obligatoryjny składnik pisma jakim jest przedmiotowa skarga. Obowiązek przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, należy rozumieć jako obowiązek szczegółowego wskazania, w czym skarżący upatruje nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. nakaz precyzyjnego przedstawienia konkretnych działań bądź zaniechań sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 16 marca 2022 r., I NSP 29/22; z 11 stycznia 2024 r., I NSP 236/23 i z 28 lutego 2024 r., I NSP 23/24). Innymi słowy sąd rozpoznający skargę musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło – według strony wnoszącej skargę – do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p.

Z lektury skargi nie wynika, aby pismo to czyniło zadość ww. obowiązkowi. Co więcej, Skarżąca niniejszą skargę złożyła w odniesieniu do postępowania prawomocnie zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego z 2 czerwca 2022 r., I ACz 146/22. Należy podnieść, że skarga na przewlekłość, o której w art. 2 ust. 1 u.s.p.p. może zostać

wniesiona wyłącznie w odniesieniu do spraw niezakończonych. Z tych również przyczyn skargę należało uznać za niedopuszczalną.

Z powyższych względów, na podstawie art. 397 § 3 k.p.c. i art. 373 § 1 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 u.s.s.p. skarga podlegała odrzuceniu. W tym stanie rzeczy postanowiono jak w sentencji.

ł.n

[a.ł.]